

Af Ordføreren (Hørup):

Til § 10.

44) Tilføielse:

„Dog ere Skole- eller Dre-Sparekasser fritagne for at erlægge Betaling for Registrering af Anmeldelser efter nævnte Lovs § 16, forsaavidt de indskrænke deres Virksomhed til at modtage Indskud og indbetale disse til en almindelig Sparekasse.“

Underændringsforslag af Bajer:

45) § Underingsforslag Nr. 38 forandres i 2den Linie Ordet: „Underbalancen“ til: „Underskudet“.

Underændringsforslag af Buch:

46) Til Underingsforslag under Nr. 1 føies: Dersom dette Forslag vedtages, rettes i § 2, 3die Linie, Ordet „Sparekassenspektøren“ til: „Indenrigsministeren“.

Samtlige Underings- og Underændringsforslag, de Paragrafer, hvortil de vare stillede, samt Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling under Et.

**Ordføreren (Hørup):** Jeg skal tillade mig først at omtale de Forslag, der ere stillede af Udvalget eller en Del af Udvalget. Der blev under 2den Behandling gjort en Del Henstillinger til Udvalget dels af den meget ærede Indenrigsminister, dels af ærede Medlemmer af Thinget. Disse Henstillinger ere i Mellemtiden blevne undergivne en moden Overveielse i Udvalget, og have foranlediget, at Udvalget eller en Del af det har stillet en Række Underingsforslag, der dog saa godt som alle ere uden stor reel Betydning og nærmest indeholde redaktionelle Underinger, dels sigtende til at fjerne enkelte Uklarheder, der kunde være ved det oprindelige Forslag, dels ganske vist ogsaa paa enkelte Punkter sigtende til at gjøre Forslaget mere brugbart. Det første Forslag, der er stillet af Udvalgets Flertal til § 1, — jeg forbigaar Mindretallets Underingsforslag til samme Paragraf, — gaar ud paa at forsøge Medhjælpssummen for Sparekassenspektøren fra 1,500 til 2,000 Kr. Den meget ærede Indenrigsminister havde ønsket at kunne faae en noget større Sum til Sparekassenspektørens Lønning. Dette har ogsaa været under Overveielse i Udvalget; men Lanfen har der fundet saa liden Tilslutning, at de Medlemmer af Udvalget, der vare stemte derfor, ikke have anset det for nyttigt eller hensigtsmæssigt at stille noget dertil sigtende Forslag. Derimod har Udvalgets store Flertal været enigt om, at det vilde være ønskeligt, at Sparekassenspektøren til Medhjælp fik en noget større Sum

end foreslaaet; i Udvalgets oprindelige Forslag. Det maa nemlig erkjendes, at, naar Sparekassenspektøren en betydelig Del af Aaret skal være fraværende, er det af Betydning, at han paa sit Kontor kan have en nogenlunde paalidelig Mand til i Mellemtiden at bestyre Forretningerne, besvare de Breve, der mulig maatte indkomme i den Tid o. s. v. Det er Grunden til, at Udvalgets Flertal har foreslaaet Medhjælpssummen forøget med 500 Kr. Det er ganske vist ingen stor Forøgelse, som derovd er foreslaaet; men den høitæredede Minister vil maaske dog modtage den som et Bidnesbyrd om Udvalgets gode Villie. Det næste Underingsforslag, som er stillet af Udvalgets Flertal, er stillet til § 3 og gaar ud paa, at Ordene „Bogføring, Regnskabsaflæggelse“ skulle udgaa. Hvad Regnskabsaflæggelsen angaar, vil der ikke være nogen Anvendelse for en Bestemmelse derom i Vedtægterne. Det er jo nemlig foreslaaet i Lovforslagets § 4, hvorledes enhver Sparekasse skal ordne sit Regnskabsvæsen, og det er der meget detailleret foreskrevet. Regnskabet skal aflægges efter et af Indenrigsministeren nærmere udsørt Stema, saa at der i Virkeligheden ikke vil blive meget tilbage at gjøre for Vedtægten i saa Henseende. — Tidligere var der i alt Fald et Punkt, som herunder vilde blive at fastsætte i Vedtægten, nemlig Spørgsmaalet om Afslutningsdagen; men efterat Udvalget er gaaet ind paa at sætte en fast Afslutningsdag ind i Lovforslaget, vil der i Virkeligheden ikke blive Nogetisomhelst at omhandle i Vedtægten under denne Overkrift. Vedtægten vil ikke her kunne komme til at indeholde Andet, end at Sparekassen skal rette sig efter Loven, og det synes ikke nødvendig at anordne dette som Bestanddel af Vedtægten, da det følger af sig selv. Noget Sigtende gjælder Bogføringen. Det er vist ikke hensigtsmæssigt at paalægge Sparekasserne i deres Vedtægt at optage udførlige Bestemmelser om deres Bogføring, efter som det vil volde flere Bønskeligheder, end det gjør Gavn. Skal en saadan Bestivelse af Bogføringen være nogenlunde udførlig, vil det blive et ikke ubetydeligt Bærf, og skal den kun indskrænke sig til almindelige Udtalelser om, at Bogføringen skal være ordentlig og forsvaerlig, synes den at være temmelig oversflødig. Det, man lettest kunde antage, at Sparekasserne vilde blive frittede til ved den Slags Bestemmelser, er, at de i deres Vedtægt optage en Række Forrifter om, hvilke Protokoller eller Bøger Sparekasserne skulle føre, Hovedbøger, Journaler, Kassebøger og Sligt; men det er Noget, der ikke vil være til virkelig Nytte, men volde mere Bøvær, end det gjør Gavn. Det er altsaa ikke en Undering, der sigter til nogen Realitetsforandring. — Det følgende Underingsforslag under Nr. 30 gaar ud paa, hvad jeg nylig nævne, nemlig at sætte en bestemt Frist, inden hvilken Sparekasserne skulle afslutte deres Regn-